

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Cum illos &c. Contra Pravos Mores Clericorum Ecclesiæ Narbonensis:
Anno 1334.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1336.

mus, quæ processum ipsum suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ipsi nullam possint excusationem prætere, vel ignorantiam allegare, quod ad eos non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem, cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum vel occultum, quod tam patenter omnibus publicatur. Dat. Avinion. 2. Non. Januar. Pontif. nostri anno quinto decimo.

Et licet processus iste sufficienter publicatus extiterit, ut præfertur, tamen ex abundantia volentes cum in locis, & domibus tui ordinis nihilominus publicari, discretioni tuæ committimus & mandamus, quatenus per te, vel alium, seu alios ejusdem ordinis, processum eundem in singulis locis, & domibus præfatis diligentius publicare procures, faciens de publicatione istâ instrumenta publica confici, quæ nobis studeas fideliter destinare. Datum Avinion. 4. Idus Januar. Pontificatus nostri anno xv.

XXII.
Ex hist.
Univerf. Pa-
ris. Baluzi
Tom. 4. pag.
239.

Declarat Papa suam de Visione Beatifica opinionem: anno 1336.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam Rei memoriam.

NE super iis quæ de animabus purgatis, separatis à corporibus, an citra assumptionem Corporum Divinam essentiam illa visione quam vocat Apostolus faciem videant tam per nos, quam per nonnullos alios in præsentia nostra recitando & allegando sacram scripturam & originalia dicta sanctorum, vel alias ratiocinando sæpius dicta sunt aliter, quam per nos dicta & intellecta fuerunt, intelligantur & dicantur, auribus valeant fidelium inculcari.

Ecce quod ad nostram intentionem, quam cum S. Ecclesia Catholica circa hoc habemus, & habuimus serie præsentium, ut sequitur, declaramus: fatemur siquidem & credimus quod animæ purgatae separata à corporibus sunt in Cælo Cælorum & in Paradiso cum Christo, consortio Angelorum congregata, & vident Dominum & divinam essentiam facie ad faciem clarè, in quantum status & conditio patitur animæ separatae. Si verò alia, vel alias circa materiam hujusmodi per nos dicta, prædicata seu scripta fuerint, quoquomodo illa diximus, prædicavimus seu scripsimus, recitando & conferendo dicta sacra scripturæ & sanctorum, nolumus esse dicta, prædicata & scripta ut de omni alio errone è dicto. Insuper si qua alia sermoneando, conferendo, dogmatizando, docendo, seu alias quovis modo diximus, prædicavimus, vel scripsimus circa præmissa, vel alia quæ fidem concernunt Catholicam, sacram scripturam aut bonos mores ea in quantum sunt consona fidei Catholicæ determinationi Ecclesiæ, sacra scripturæ, ac bonis moribus approbamus, alias autem illas habemus & haberi volumus pro non dictis prædicatis & scriptis, eaque revocamus expresse. Ac prædicta omnia & alia quæcunque dicta, prædicata, & scripta per nos de quacunque materia, ubicunque & inde quocunque loco, aut in quocunque statu, quem habemus vel habuimus hæcenus, submittimus determinationi Ecclesiæ, ac successorum nostrorum.

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostre intentionis, declarationis, confessionis, voluntatis, approbationis, revocationis & submissionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.
Datum Avinioni tertio Idus Decembris Pontificatus nostri Anno 19.

BENEDICTUS XI. DICTUS XII.

PONTIFEX CIC.

ANNO DOMINI MCCCXXXIV.

BENEDICTUS Gallus Tolofas Patre Molitore natus: Opinionem Prædecessoris sui JOANNIS de Animarum post mortem Statu dilucidè exposuit: Indignos, & Confanguineos à beneficiis arcuit dicens se nolle exornare lutum; utque Benedictus XI. Matrem in vestibus fericis, ita hic Patrem in alio quàm Molitoris habitu noluit agnoscere: nihilque aliud illi doctò dedisse fertur, quàm pecuniam, quæ factis esset ad emendam molam. Post annos septem, menses quatuor obiit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. App. fol. 208.*)

Contra Pravos Mores Clericorum Ecclesiæ Narbonensis: Anno 1334.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis Filiis, Capitulo Ecclesiæ Narbonensis, salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM illos in Ecclesiæ corpore vitiosos audimus, qui alios in viam dirigere mandatorum domini & revocare ab erroribus tenebantur, anxietate cordis affligimur, attendentes quod humani generis inimicus eos potius corrumpere satagit ex quorum plures corrumpi valeant corruptela. Sanè postquam divina miseratio ad summi Pontificatus apicem nos provexit, nulla sinistra, quæ de clero vestra Narbonensis Ecclesiæ nobis olim relata fuerant, sæpius, cum status inferior nos haberet, nostris extiterunt auribus non sine magna displicentia inculcata; de quibus aliqua, videlicet pauca de multis, providimus serie præsentium explicanda. Nam in Ecclesia ipsa, quæ sicut caput existit aliarum Ecclesiarum provinciæ Narbonensis, sic præ illis exemplari vita & operibus virtuosus cultusque divini decore fulgere deberet, idem cultus, propter quem clerus ibidem principaliter constitutus est, negligitur, beneficiatis, & intulatis ejusdem Ecclesiæ, laxatis rationis & honestatis habenis, per campum licentiæ post suas currentibus indemitas voluntates; & quod est perniciosum & detestandum plurimum, quamplures ex eis continentia jugo, cui se submiserant voluntariè, damnabiliter, & inverecundè in majorem suam confusionem abjecto, sicut mulus, & equus, quibus non est intellectus, potius suas inordinatas vo-

ANNO
1334.I.
Ex Misc.
Baluzii Tom.
2. Pag. 463.

lunta-

ANNO
1334.

luntates sequentes quam rationis imperio se regentes, feroribus luxuria turpiter se involvunt, mulieres suspectas seu focarias concubinas tenendo, in illa qua mater pudoris ac munditie conservatrix debet existere, scilicet Ecclesia Sancta Dei, quantum in eis est, continentibus profubulum & lupanar, ejusque nobilitatem in ignominiam convertentes, non attento quam crudeliter famam suam negligant & quam graviter tam ipsi quam illi qui hac se abominanda tenerentur & deberent corrigere, in conspectu Domini ex his cadunt. Verisimiliter siquidem opinamur quod ex praemissis & aliis commissis ibidem contra divinum beneplacitum & omissis ille qui Ecclesiam sui pretiosi sanguinis aspersione comparavit merito provocatus variis persecutionibus & oppressionibus permisit his praeteritis temporibus vos vexari, qua aliis temporibus, quibus talibus non irritabatur offensis minime contigerunt. Nec aliud, ex quo Deus non parum offenditur, volumus subtrahere, quod bona innumera, qua pro ejusdem Ecclesiae Narbonensis fabrica hactenus ex diversis elemosinis & aliis provenibus provenerunt, non in utilitatem ejusdem fabricae, nisi dumtaxat modica, sed in suis seu potius abusus illos damnabiliter sunt consumpta. Cum autem praemissa, & alia multa qua circa materiam hujusmodi, qua ad pacem ex causa honestatis sub silentio praeterimus, non intendimus ulterius, ne culpam aliorum nostram videamur facere per tepiditatem & negligentiam, tolerare, discretiorem vestram attentius exhortamur in Domino, vobisque nihilominus per Apostolica scripta districtius injungendo mandamus, quatenus primo quod in votis praevia diligenti mentis discussione vitiosum, vel tenebrosum repereritis, ne in vultu medentis ulcus quod opus ejus reddat contemptibile vel reprehensibile appareat, purgantes, abicientes & clarificantes omnino circa divinum officium & utilitatem Narbonensis Ecclesiae prout ad haec tenemini & statuta ipsius Ecclesiae vos astringunt, vacare & intendere omni semota negligentia studeatis, & nihilominus per ordinationes & statuta salubria facta vel auctoritate nostra, prout opportunum extiterit, facienda taliter non solum verbis, sed effectivis operibus disponaris & ordinatis quod omnes & singuli beneficiati & intulati in eadem Ecclesia horis canonicis diurnis pariter & nocturnis missarumque solemnibus intersint continue residentes & psallentes, & peragentes divina officia, ut tenentur, quodque illi qui non interfuerint, cessante tamen causa legitima & honesta, in eisdem singulis horis, puniantur & perdant certam partem suorum proventuum, quos per modum distributionum ordinarum vel ordinarum essent in horis hujusmodi percepturi, nec ab eadem residentia & divinis obsequiis propter negotia vestra, vel alia nisi causa superesset utilis honesta, & necessaria, & hoc dumtaxat pro diebus paucis aliquibus, prout vobis expedire videbitur, excusentur, abiciant nihilominus a se penitus concubinas & quasvis mulieres suspectas, honestam de cetero, & exemplarem vitam ducentes. Alias vero, si fuerint incorrigibiles in hac parte a corpore cleri ejusdem Ecclesiae, tanquam infecta membra & putrida, ne corpus ipsum inficiant, abscondantur, appellatione remota, & ab ipsa Ecclesia removeantur omnino, loco illorum alii vitis honestis & idoneis, qui honeste Deo serviant, & suum expleant ministerium, subrogatis. Vos etiam &

vestrum singulos puniari & distributiones quas tunc percepturi essetis perdere volumus, si forsitan in horis Canonicis non interfueritis, prout ad id jura & statuta ejusdem Ecclesiae vos astringunt, nisi a dicta Ecclesia pro negotiis ejusdem necessariis vel utilibus, aut lectionibus audiendis in scholis, vel praedicatione verbi Dei, dum hora psallentur eadem, contigerit vos abesse. Sane fabricam Ecclesiae memorata sic dirigere & ordinare curetis, quod ea qua pro ea debentur, vel jam obvenerunt, ab omnibus, & singulis qui ea debent vel perceperunt temporibus praeteritis, vel hereditibus aut bonorum detentoribus eorundem, auditis diligenter rationibus, & residuis ab eisdem exactis, obveniant in posterum, sublatis curiositatibus inutilibus ad honorem Dei & utilitatem ipsius Ecclesiae dispensentur; pro certo scituri quod si praemissa non adimpleveritis quavis cessante dilacione morosa, nosque illa non audiverimus in proximo realiter esse facta, nequaquam ulterius dissimulabimus, sed de alio curabimus opportuno remedio providere. Datum Avenioni tertio nonas Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

De excessibus Imperatoris, contra Concedentes cum ipso, & contra titulum Vicarii Regi ab ipso datum, & de decimis Regi Franciae, non contra Regem Angliae, sed contra Invasores Franciae concessis: Anno 1338.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Edvardo, Regi Angliae illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Dum te, Fili carissime, clara imitari vestigia progenitorum tuorum Regum Angliae, qui erga Deum & sacrosanctam Romanam Ecclesiam, velut peculiare ejus Alumni & devoti Filii, plenitudinem devotionis & fidei claruerunt, tuoque splendorem profapiae a quavis obfuscatione nebulosi contagii praeservari, eaque in te praesulere clarius cupientes, & ex paterna Charitatis & dilectionis affectu, quo te statumque tuum prosequimur, nostras tuae celsitudini litteras direxisse meminimus. Inter caetera recensentes qualiter excessus per nobilem Virum Ludovicum de Bavaria, olim ut asserebatur discorditer in Regem Romanum electum, adversus Deum & eandem Romanam Ecclesiam, ac felcis recordationis, Johannem Papam vicinum secundum, praedecessorem nostrum, per coacervationem multiplicium & atrocium offensarum, nequiter perpetrari, tuum praeterisse nequibant auditum; quos veluti toti mundo notorios, non omnes, cum longa & proluxa nimis eorum narratio extitisset, sed ex eis aliquos in eisdem litteris providimus, ut sequitur, recitandos. Idem namque Ludovicus, contra processum praedecessoris ejusdem & inhibitiones ipsius, de consilio fratrum suorum, ejusdem Romanae Ecclesiae Cardinalium, factos & habitos, diversas spirituales & temporales poenas & sententias continentes, intravit Italiam, & nonnullos Haereticos, de Haeresi publice & notorie condemnatos, in consortium publicae participationis admisit, renens & asserens Haereticos manifestas, ac forendo, secumque tenendo Haereticos publice dogmatizantes praedictarum Haereticum detestabi-

II.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 5. pag.
128.